

Pavel útočí

1. Začíná vyučování a hned první hodinu mají sedmáci matematiku. Většina žáků nezpozoruje, že učitel je už ve třídě. Proto na sebe matikář upozorňuje: „Dnes si napíšeme slíbenou písečku.“ – Vyvolá tak nářek a protesty. Zvláště Monika brble: „Kdo má teď myslet na matiku, když pátáme po zloději?“

2. O přestávce se Veronika na Marka zlobí: „To jsi kamarád? Nemohls mně pomoci?“ – Markovi je to trapné, ale hájí se: „Ptal jsem se na to ve zpovědi a pan farář mně říkal, že podvádění ve škole je hřích.“ – Dolézající Pavel cítí příležitost: „Já bych tě nenechal na holičkách jako tento svatoušek... A měla bys dobře třeba všechny příklady.“

Život ve farnosti narušilo o jedné neděli několik otazníků. Nebude se muset přece jenom zavírat kostel před zloději? A co schůla, kde se klíčové zpěvačky Aneta, Jana a Monika pohádaly s Veronikou, která namísto zpěvu koukala na ministranta Marka? A co udělá Pavel, který sice do kostela nechodí, ale chtěl Veroniku doprovdit z kostela domů? Byl odmítnut a bere to jako hozenou rukavici od Marka.

1. Hned na druhý den ve škole se snaží Pavel přiblížit k Veronice. Přitom se dozví, jak velice se věřících dotýkají krádeže v kostele. – „Kdo to jen může být?“ ptá se Veronika Anety. – Monice je to jasné: „Musí to být nějaký nevěřící.“ – Jana přitaká a potvrdí tak Pavlovi, jak těžké to bude mít při dobývání Veroniky.

3. Marek vypracovává už třetí příklad, když k němu dorazí dopis – při písemce hodně riskantní záležitost. Přesto jej otevírá a čte: „Milý Marku, zdravím Tě, posli mně druhý příklad, jenom Tvoje Verča.“ – Mám jí odepsat? Pomůžu jí... Ale podvedu tím učitele, který mně věří jako ministrantovi! Ale když jí to nedám, nevykašle se na mě? Ne, podvádět nebudu.

5. Pavel je naštvaný na sebe i na Veroniku: Co na něm vidí? Marek jí nepošle písečku, a ona se zase na něho směje jako sluníčko... Musím jí dokázat, že umím víc než Marek. Vypátrám toho zloděje. Tatka říkal, že se hospodskému ztrácí víno. Určitě to bude stejný zloděj jako v kostele. Počítám si na něho. To bude Veronika koukat... A nebude jí vadit, že nejsem ministrant!

7. Bezdomovec Karel opouští navečer své „sídlo“ a nejprve zamíří k hospodě, aby si okénkem vytáhl sklenici vína. Nevšimá si přitom, že ho sleduje Pavel. Soustředí se na náročný úkon: Hodím laso jako kovboj, přesně na hrdlo... On loví zvěř, já lovím flašky. Ale kde dneska seženu chleba?

6. Otec Josef zašel po obědě do kostela, aby se tam pomodlil. Přitom zjistil, že se tam ztratila židle. Rozhodl se, že kostel uzavře. Teď však stojí u dveří a přemýšlí: Mám zavřít Boží dům – chránit jej tak před zlodějem, ale uzavřít ho věřícím? Často se tu někdo zastaví a pomodlí se... Ne, neoddělím Pána Ježíše od lidí! Bože, chraň si svůj dům a veď mě, ať zloděje dopadnu!